

Sygn. akt II CZ 48/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ulicy M.1, 2, 2a w S.
o uchylenie uchwały nr 5/2010,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 września 2013 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 maja 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 8 lutego 2012 r. uchylił, zgodnie z żądaniem powódki, M. K., uchwały nr 5/2010 i nr 8/2010 pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. M. 1, 2, 2a. Pozwana pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. wniosła apelację od tego wyroku. Zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2012 r. pełnomocnik pozwanej został wezwany do usunięcia w terminie tygodniowym braków apelacji, pod rygorem jej odrzucenia, przez opłacenie jej i podpisanie, złożenie jej odpisu, wskazanie zakresu zaskarżenia i wniosków apelacyjnych. Pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r. pełnomocnik pozwanej wskazał w zakreślonym terminie, że zaskarża wyrok Sądu Okręgowego w całości, sprecyzował wnioski apelacyjne oraz przedłożył dowód uiszczenia opłaty od apelacji. Niedoszło natomiast w tym terminie do podpisania apelacji, ani do złożenia jej odpisu.

Sąd Apelacyjny po otrzymaniu akt sprawy postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. odrzucił apelację pozwanej ze względu na nieuzupełnienie w terminie wszystkich jej braków wskazanych w zarządzeniu z dnia 10 kwietnia 2012 r.

Pozwana w skierowanym do Sądu Najwyższego zażaleniu na to postanowienie zakwestionowała zasadność odrzucenia apelacji. Zarzuciła, że wezwanie do podpisania apelacji i do złożenia odpisu apelacji powinno być skierowane nie do pełnomocnika, lecz do członków zarządu pozwanej, którzy wnieśli pismo zawierające apelację. Niezależnie od tego, w ocenie pozwanej, pismo pełnomocnika z dnia 23 kwietnia 2012 r., wniesione w wykonaniu doręczonego mu wezwania do usunięcia braków apelacji, zawierało wszystkie niezbędne elementy apelacji.

Sąd Apelacyjny prawomocnym postanowieniem z dnia 9 maja 2013 r. odrzucił to zażalenie w części dotyczącej uchwały nr 8/2010 jako niedopuszczalne w tym zakresie ze względu na wynoszącą tu jedynie 120 zł wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 394¹ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy, rozpoznając zażalenie pozwanej w części dotyczącej uchylenia uchwały nr 5/2010, zważył, co następuje:

Wezwanie pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych apelacji - także odnoszących się do jej podpisania i przedłożenia odpisu, było prawidłowe. Pozwaną reprezentował pełnomocnik procesowy, którego zakres umocowania, wynikający z art. 91 k.p.c., nie został ograniczony. W związku z tym, w myśl art. 133 § 3 k.p.c., Sąd Okręgowy obowiązany był doręczyć wezwanie do usunięcia braków apelacji pozwanej jej pełnomocnikowi procesowemu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 8 września 1993 r., III CRN 30/93; 15 listopada 2000 r., IV CKN 1373/00; 15 listopada 2006 r., V CZ 77/06; 23 listopada 2007 r., IV CZ 79/07). Nie było przy tym przeszkód, aby pełnomocnik pozwanej podpisał pismo z dnia 4 kwietnia 2012 r. zawierające apelację i złożył jego odpis. Ewentualny, ustalony przez pozwaną i jej pełnomocnika podział czynności procesowych w sprawie na czynności dokonywane przez stronę osobiście oraz czynności dokonywane przez pełnomocnika, mógłby być skuteczny wobec sądu tylko wtedy, gdyby znalazł odzwierciedlenie w treści pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez pozwaną.

Wobec bezskutecznego upływu terminu wyznaczonego pozwanej do podpisania i złożenia odpisu apelacji, postanowienie z dnia 29 maja 2012 r., którym Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej także w zakresie dotyczącym uchylenia uchwały nr 5/2010, było w pełni uzasadnione w świetle art. 373 z związku z art. 370 i 130 § 1 k.p.c. Pisma z dnia 23 kwietnia 2012 r., wniesionego przez pełnomocnika pozwanej wraz z odpisem, nie można było uznać za prawidłowo złożoną apelację, ponieważ w chwili wniesienia tego pisma upłynął już termin do zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

